

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๒๑๓
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ (บ้านบนนา)-
บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ (บ้านบางเทพ)

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
จังหวัดหมายเลข ๔๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑
(บ้านบนนา)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ (บ้านบางเทพ)
ในท้องที่อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้กระทำการ
สำรวจที่ตมต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ (บ้านบนนา)—บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ (บ้านบางเทพ) พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ (บ้านบนนา)—บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๕ (บ้านบางเทพ) อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุตานนท์
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๒๑๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ (บ้านบนนา)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๑๘ (บ้านบางเทพ) ในท้องที่อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

